

SABIEDRĪBA

SABATA PĒCPUSDIENAI

NEDĒĻAS PĒTĪJUMIEM:

1.Moz.11:1-4, 12:1-3; 1.Kor.12:12-27; Efez.4:1-13; Atkl.22:1-6.

ATMIŅAS PANTS:

„Bet jūs esat Kristus miesa un katrs par sevi loceklī.” (1.Kor.12:27)

Cilvēki ir sabiedriskas būtnes. Dievs varēja radīt simtiem miljonu nevainojamu cilvēku kā vienpašus, kas katrs censtos pēc saviem neatkarīgajiem mērķiem. Tomēr Viņš visupirms radīja vienu vīrieti un vienu sievieti, paziņodams, ka cilvēkam nav labi būt vienam. Pirmajam pārim bija jāpapildina viens otru. Un viņiem bija jāvairojas un jārada ģimenes locekļu sabiedrība, kas ar laiku radītu lielākus sabiedriskus iedalījumus.

Viena no nozīmīgākajām sabiedriskām vienībām, kurās cilvēks var piedalīties, ir draudze. Diemžēl daudzi vairs neatzīst priekšrocības, kādas var iegūt, kļūstot par draudzes locekli. Protams, draudze ir kas vairāk par interešu klubu. Draudze ir ticīgo kopiena, kas dalās augstākajā glābšanas pieredzē un atzīst Kristu par savu Kungu.

NEDĒĻA ĪSUMĀ:

Ticība un piederība ir cieši saistītas. Dievs vēlas, lai mēs būtu daļa no Viņa izveidotās kopienas. Piederība šai sabiedrībai ir ne tikai privilēģija, bet tā uzliek arī zināmu atbildību. Visiem ir iespēja kļūt par unikālu Kristus miesas papildinājumu.

* Lūdzu, iepazīstieties ar šīs nedēļas tēmu, lai sagatavotos Bībeles studijām 20.jūnijā.

DIEVS VĒLAS TAUTU

1.Mozus 11.nodaļā aprakstīts, kā tika veikts mēģinājums izveidot sabiedrību, kuru Dievs nevarēja atzīt. Dievs bija ļoti neapmierināts, kad pēc vispasaules plūdiem izdzīvojošo pēcteči nolēma turēties kopā un uzcelt lielu pilsētu ar augstu torni teritorijā, kas šodien zināma kā Irākas dienviddaļa. Dievs to nebija iecerējis. Tomēr nākamajā nodaļā – 1.Mozus 12.nodaļā – atkal tiek runāts par sabiedrības veidošanu, tomēr šoreiz tas notiek ar ļoti pozitīvu ievirzi. Dievs pavēstīja Ābrahāmam (kurš tobrīd vēl tika saukts par Ābramu), ka Viņš vēlas izveidot savu tautu.

Kādas bija galvenās atšķirības starp sabiedrības veidošanu ar Bābeles torņa palīdzību un Dieva plānu padarīt Ābrahāmu un viņa pēctečus par Viņa ļaudīm? 1.Moz.11:1-4 salīdziniet ar 1.Moz.12:1-3. _____

Sākot ar Dieva izteikto aicinājumu Ābrahāmam, Vecajā Derībā uzmanība vērsta uz Dieva tautas pieredzi, to neveiksmēm un uzvarām. Izraēla tautas misija bija sludināt par derības Dievu visām pārējām tautām. Viņiem bija jā-sagatavo ceļš Mesijam. Šodien zinām, ka Izraēla tautai neizdevās īstenot šo uzdevumu. Kad uz šīs pasaules ieradās Mesija, Viņš tika atstumts un Viņu kā noziedznieku nogalināja vadoņi, kuriem Viņu vajadzēja uzņemt kā savu Pestītāju. Tomēr daudzi palika Kungam uzticīgi un izveidoja kodolu, kas vēlāk kļuva par kristīgo draudzi.

Izlasiet 1.Pēt.2:9,10. Kāda ir šo pantu vēsts mūsdienu cilvēkiem? _____

Dieva Jaunās Derības ļaudis ir jūdi un pagāni, cilvēki no ikvienas valsts, cilts un valodu grupas. Tāpat kā Izraēla tautai Vecajā Derībā, arī viņu uzdevums un atbildība ir mācīt citiem dievišķo žēlastību. Tāpat kā senā Izraēla tauta, arī viņi pieder pie īpašas ticīgo sabiedrības.

Kādas līdzības novērojamas starp seno Izraēla tautu un mūsdienu draudzi? Ko no viņiem varētu mācīties? No kādām kļūdām vajadzētu izvairīties? _____

PIEDERĪBAS PRIVILĒĢIJA

Amerikāņu izcelsmes skolotājs un autors Lorens Pīters reiz teicis: „Iešana uz baznīcu nepadara cilvēku par kristieti, tāpat kā ieiešana garāžā nepadara cilvēku par mašīnu!” Patiesi, piederība Kristus draudzei nozīmē daudz vairāk nekā ierakstu baznīcas grāmatā. Tas nozīmē atskārsmi par savu lomu draudzē un to, kas ir draudzē.

Apustulis Pāvils vairākās vietās ticīgos dēvē par „svētajiem” (Efez.1:1; Fil.1:1; Kol.1:2). Šodien šim vārdam piedēvētā nozīme atšķiras no tās, kas bija Bībeles laikos. Svētie nav nevainojami; tie visnotaļ nav tādi cilvēki, kas ilgu gadu pēc nāves pasludināti par „svētajiem”, pateicoties garai baznīcas procedūrai. „Pāvilam [un arī citiem Bībeles rakstniekiem] vārds ‘svētais’ nenozīmēja to, kā šo vārdu lieto šodien. ‘Svētais’ nebija kāds senatnē dzīvojis, nevainojams kristietis, bet gan jebkurš cilvēks, kuru Dievs bija izvēlējis un aicinājis kļūt par daļu no ticīgo sabiedrības.” (Džons Brants, „Bībele tuvplānā: Vēstule Romiešiem”, 42.lpp.)

Kāda nozīmīga loma piešķirta visiem, kas pieder pie draudzes – „Kristus miesas”? Kādai jābūt katra „svētā” attieksmei pret līdzcilvēkiem? 1.Kor.12:12-27. _____

Pret draudzes locekļiem nedrīkst attiekties kā pret statistikas datiem. Katram draudzes loceklim atvēlēta unikāla loma un iespēja veikt konkrētu ieguldījumu. Viena locekļa trūkums ķermenī noteikti radītu disfunkciju. Tomēr neviens loceklis nedrīkst apgalvot, ka ir svarīgāks par kādu citu. Šo patiesību spilgti ilustrē metafora par ķermeni un tā locekļiem. Iesākumā var šķist, ka daži locekļi ir būtiskāki par citiem. Sirds, smadzenes, plaušas un vēders šķiet vissvarīgākās daļas, tomēr pat kāda neliela dziedzera disfunkcija var izrādīties dzīvības un nāves jautājums.

Kā jūs iederaties šajā Kristus miesā? Vai esat apmierināti ar iedalīto lomu? Vai izjūtat greisirdību pret kādu citu? Vai esat miruši, nedzīvi orgāni? Varbūt jūs uzņematies vairāk nekā nepieciešams? Kā apustuļa Pāvila vārdi palīdz labāk izprast mums uzticēto lomu un uzdevumus? _____

PIEDERĪBAS ATBILDĪBA

Piederība Kristus miesai ir liela privilēģija. Šo vareno patiesību uzsver teiciens, ka mēs visi piederam Dieva ģimenei. „Redziet, kādu mīlestību Tēvs mums ir parādījis, ka tiekam saukti Dieva bērni” (1. Jāņa 3:1). Tomēr privilēģijas vienmēr iet roku rokā ar atbildību.

Ko piemērs par draudzi kā Kristus miesu un katru no mums kā šīs miesas locekli norāda uz katra personīgo atbildību? Efez.4:1-13. _____

„Visiem jākustas kā labi noregulēta mehānisma sastāvdaļām, katrai detaļai sadarbojoties ar citām, tomēr pildot savas individuālās funkcijas. Katram jāieņem viņam paredzētā vieta un jāpilda viņam norādītie pienākumi. Dievs aicina Savas draudzes locekļus pieņemt Svēto Garu, dzīvot vienotība un ģimeniskā saskaņā, mīlestībā apvienojot savas intereses.” (Elena Vaita „Mana dzīve šodien”, 276.lpp.)

Kādas ir ikviena draudzes locekļa citas svarīgas atbildības? 1.Kor.16:2; 1.Tes.5:13,17,25; Ebr.10:25; 1.Pēt.3:15. _____

Daudzi ir patērētāju sabiedrības daļa un arī draudzē ienes patērētāju domāšanu. Bieži vien pirmais uzdotais jautājums ir „Kāds man no tā labums?”, nevis „Kā es varu palīdzēt ar saviem talantiem un dāvanām?”. Kad 1961.gadā notika Džona Kenedija inaugurācija Amerikas Savienoto Valstu prezidenta amatā, viņš izteica leģendāros vārdus: „Nejautājiet, ko jūs valsts var paveikt jūsu labā, – jautājiet, ko jūs varat darīt savas valsts labā.” Šos vārdus iespējams attiecināt arī uz mūsu attieksmi pret draudzi. Lai gan draudze var paveikt un dara daudz laba tiem, kas to regulāri apmeklē un piedalās tās aktivitātēs, mums visupirms vajadzētu uzdot sev jautājumu: „Kā es varu kalpot labāk? Kā es varētu iedrošināt citus? Kā es varu būt paraugs jauniešiem? Kā es varu palīdzēt savu vietējo draudzi izveidot par garīgu mājokli, kurā daudzi var atrast tik ļoti nepieciešamo mieru un audzināšanu?”

Uzdodiet sev šādus jautājumus un centieties atbildēt pēc iespējas godīgāk: kāds ir mans galvenais motīvs, kādēļ apmeklēju draudzi? “Ko varu iegūt” vai “Ko varu dot”? _____

VIENOTĪBA DAŽĀDĪBĀ

Daudzi kristieši vēlas panākt lielāku vienotību starp dažādajām konfesijām. Viņi to sauc par šķelšanās un nevienprātības „skandālu”, un visiem atgādina, ka Kristus vairākkārt aicinājis savus sekotājus būt vienotiem. Vienotība ir arī viena no galvenajām tēmām septītās dienas adventistu draudzē, kuru apdraud iekšēja sadrumstalotība un polarizācija. Tomēr vienotība, kuru cenšas panākt adventisti, neaprobežojas tikai ar organizatorisku vienotību, vienādiem dievkalpojumiem vai citām tradīcijām. Tai jāsniedzas dziļāk.

Kādi ir patiesas kristiešu vienotības galvenie nosacījumi? Jāņa 14:6; Efez.4:3,13. _____

Būt vienotiem Kristū nozīmē būt vienotiem patiesībā. Kristus sevi nosauca par Patiesību. Tas nenozīmē, ka nav iespējams panākt patiesu vienotību starp cilvēkiem, kuriem ir atšķirīgi uzskati atsevišķos teoloģiskos jautājumos vai Svēto Rakstu skaidrojumos. Tomēr patiesa vienotība nozīmē kopīgu ticību Svētajiem Rakstiem kā Dieva Vārdam un tās patiesajām mācībām, kā arī kopīgu vēlmi praktizēt Vārdā rakstīto. Tajā pašā laikā nav nepieciešams, lai visi locekļi vienādi domātu un pielūgtu Dievu. Tas neizslēdz kultūru brīnišķo dažādību, kas tik lielā mērā bagātina mūsu vispasaules draudzes sabiedrību.

Kā jaunās Jeruzalemes apraksts demonstrē bagātīgo dažādību, kas raksturo Dieva ļaudis? Atkl.21 un 22:1-6; īpaši 21:12-14,19,26 un 22:2. _____

Neskatoties uz to, ka jaunās Jeruzalemes apraksts ir izteikti simbolisks, tas saistīts ar kaut ko konkrētu un īstu, ko Dievs rada saviem ļaudīm. Pārsteidzoši ir tas, ka uzsverta tieši dažādība. Lai gan tas nav pārsteigums, jo atpestītie būs no „visām ciltīm, valodām, tautām un tautībām” (Atkl.5:9).

Cilvēki, kas ieies pa jaunās Jeruzalemes vārtiem un apdzīvos jauno zemi, ir kā viena vīnogulāja atsevišķi zari un atzari. „Vīnogulāja zari ir dažādi, tomēr šajā dažādībā valda vienotība. Katrs zars ir savienots ar galveno stublāju. Katrs zars barojas no viena un tā pašā stumbra. Esot patiesā Vīnogulāja atzariem, mūsu starpā nebūs strīdu, centienu izcelties, citu noniecināšanas.” (Elena Vaita, „Ģenerālkonferences biļetens”, 1901.gada 25.aprīlī.)

Ja Debesīs valdīs šāda dažādība, kādēļ mūsdienu draudzēs valda etniskas nesaskaņas? Kādēļ mēs tiecamies būt kopā ar līdzīgas izcelsmes cilvēkiem, pārējos atgrūžot? To darot, kādu vēsti mēs pārraidām pasaulei? _____

DRAUDZES PAMATS: JĒZUS KRISTUS

Savā runā mēs bieži lietojam terminu „mūsu” draudze. Mums ir daudz iemeslu lepoties ar „savu” draudzi. No otras puses, mēs saprotam, ka „mūsu” draudze nav nevainojama. Draudzē esam ieguldījuši sevi, savus talantus, laiku, enerģiju un naudu, tādēļ ir pamatots iemesls skaidri izjust īpašumtiesības. Tomēr jāapzinās svarīgu faktu – draudze „mums” tomēr nepieder.

Kāda bija Kristus atbilde uz jautājumu, kam pieder draudze? Mat.16:18. _____

Daudzi lielā mērā ir pārpratuši Kristus teikto par klinti, uz kuras veidota Dieva draudze. Ņemot vērā kontekstu un citus bībeliskus pierādījumus, nav pamata uzskatīt, ka Pēteris bija klints, uz kuras tika dibināta draudze un ka viņš šo konkrēto autoritāti vēlāk nodeva tālāk Romas biskapiem. Pētera atziņa, ka Kristus ir dzīvā Dieva Dēls (Mat.16:16), bija klints, uz kuras Dievs izveidoja savu draudzi.

Pārdomājiet arī dažus citus simbolus, kas izmantoti, lai uzsvērtu to pašu patiesību, ka draudzes pamats ir Jēzus Kristus un ka tā ir Viņa draudze, ne mūsu. Efez.2:20; Efez.4:15,16; Atkl.1:12-16,20. _____

Tāpat kā citi Atklāsmes grāmatas teksti, arī Jēzus Kristus aprakstā (1:12-20) lietotas tēlainas atsauces uz Veco Derību. Kristus ainots staigājam starp septiņiem lukturiem, tērpies kā Augstais Priesteris. Nekavējoties atmiņā ataust luktura simbols senajā svētnīcā, kas apliecināja Dieva klātbūtni starp Viņa ļaudīm. Pirms Atklāsmes grāmatā tiek iztirzāts, „kam jānotiek drīzumā” (1:1), autors visupirms pārlicinās, ka mēs visu redzam no pareizā skatupunkta. Tiek atklāts Jēzus Kristus, Alfa un Omega, Pirmais un Pēdējais, Debesu Augstais Priesteris, kurš nav kāda attālināta, statiska dievība, bet gan Tas, kurš mitinās savas draudzes vidū.

Ja draudze pieder Dievam, kāda ir mūsu loma? Vai mēs neesam draudzes namturi? Kādu atbildību tas uzliek? Kā jūs sadzīvojat ar šo atbildību? Kā jūs varētu uzlabot savu darbību? _____

TURPMĀKIEM PĒTĪJUMIEM:

Ja vēlaties gūt plašāku izpratni par draudzes būtību, izlasiet R.Dedrena „Septītās dienas adventistu teoloģijas rokasgrāmatu”, 538.-581.lpp. Skat. arī 45.nodaļu Elenas Vaitas grāmatā „Laikmetu ilgas”.

„Un Jēzus atbildēja un viņam sacīja: ‘Svētīgs tu esi, Sīmani, Jonas dēls, jo miesa un asinis tev to neatklāja, bet Mans Tēvs, kas ir debesis.’” (Mat.16:17)

„Pētera izteiktā atziņa ir ticīga cilvēka dzīves pamats. Tā ir tā pati, kuru Kristus nosauca par mūžīgo dzīvību. Bet tās ieguvums nedod tiesības uz sevis paaugstināšanu. Tā Pēterim netika atklāta viņa gudrības vai krietnuma dēļ. Pati no sevis cilvēce nevar izprast dievišķas lietas. ‘Tās ir tik augstas kā debesis, – ko tu tur sasniegsi? Dziļākas nekā elle, cik tālu tur sniedzas tavas zināšanas?’ (Īj.11:8) Tikai pieņemot tās, mums var atklāties Dieva dziļumi.” (Elena Vaita „Laikmetu ilgas”, 337.lpp.)

JAUTĀJUMI PĀRRUNĀM:

1. Vai draudzes locekļa statuss ir viens no glābšanas priekšnosacījumiem? Vai arī draudzei pievienojamies, citu motīvu vadīti? Ja tā, kādi tie būtu? Kādas priekšrocības ir būt daļai no vienas miesas? Tajā pašā laikā no kā jāuzmanās un jācēnsas izvairīties?

2. Daži apgalvo: „Es vairs neeju uz baznīcu. Kad tur gāju, jutos iztukšots. Dodoties dabā, es iegūstu dziļāku reliģisku pārdzīvojumu nekā klausoties neinteresantā svētrunā.” Kāda būtu jūsu atbilde uz šādu apgalvojumu?

3. Pārdomājiet trešdienas lasījumā ierosinātos jautājumus par draudzes etnisko dažādību. Kādēļ tieši kristiešiem jābūt visatvērtākajiem un mīlošākajiem pret visiem neatkarīgi no to etniskās piederības? Kas varētu palīdzēt veiksmīgāk izpildīt to, ko Kungs mums uzticējis attiecībā uz rasu un etniskās piederības jautājumu?

KOPSAVILKUMS:

Draudze ir dievišķas iniciatīvas veidota. Tā ir Dieva, nevis mūsu draudze. Mēs esam Kristus miesas locekļi – katram ir unikāla funkcija, bet vienmēr jāatceras, ka Viņš ir Galva. Mūsu aicinājums nav vienveidīgums, bet gan darīt visu, lai uzturētu patiesu vienotību Kristū.